

[Knud Lind]

de ikke tage. Derfor har vi sagt, at det skal i hvert fald ikke være således, at man kan bruge det som en undskyldning for ikke at tage et arbejde.

Så forsøgte man fra SF's side at lægge et lille slør ud over, hvad vi egentlig mente sidste gang. Ifølge Folketingets forhandlinger 1987-88, sp. 641 - der blev nemlig ikke kun sagt noget ved første behandling, men også ved anden og tredje behandling af L 46 - sagde vores daværende ordfører, fru Jane Oksen:

»... er vi stadig kritiske over for forslaget, specielt bestemmelsen i § 15 om, at man kan nægte at tage arbejde i en virksomhed, der fremstiller krigsmateriel. Vi har ikke noget imod, at folk nægter det, men vi har noget imod, at de i så fald kan modtage bistandshjælp eller understøttelse. Vi mener, at folk må påtage sig det arbejde, der er og vi har her i Danmark.«

Og det var altså begrundelsen dengang.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne kipse med flaget til hr. Jens Thoft for hans pragmatiske holdning. Nu ved jeg ikke, hvor pragmatisk den er, om den også er så pragmatisk, at hr. Jens Thoft og hans parti vil stemme for et lovforslag a la det, som regeringen tidligere har fremsat, som også indeholder denne her bestemmelse. Det er muligt, at vi dér ser grænserne for hr. Jens Thofts pragmatiske holdning.

Men jeg vil sige, at jeg mener, at der er en sammenhæng. Jeg kan meget vel forestille mig, at der er folk, som ud fra en etisk overvejelse vil sige nej til at arbejde i en virksomhed, som fremstiller våben, men at deres holdning kan påvirkes af, om det er en produktion, der er ment til eksport eller muligvis kan eksporteres, eller om den er alene til hjemmemarkedet. Det er muligt, at der er nogle, der simpelt hen lader det være afgørende, at så længe det er noget, der bruges til forsvar af Danmarks grænser eller i hvert fald til interne formål, så er det i orden, men bliver der tale om, at det sælges ud af Danmark, så er de imod. Og derfor mener jeg, at tingene bør ses i denne sammenhæng.

Og min pragmatik går altså også ud på, at når jeg nu kan høre, at hr. Knud Lind tilsiger Fremskridtspartiets støtte til et forslag a la det, regeringen tidligere har fremsat, så vil jeg da meget hellere have det vedtaget end måske spænde

ben for det ved at medvirke til at vedtage det, som hr. Jens Thoft foreslår her.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil sige til hr. Knud Lind, at jeg havde nu forstået, at Fremskridtspartiets holdning var, at man måtte selv om, hvorvidt man ville nægte eller ej, men nægtede man, måtte man tage konsekvenserne, nemlig ingen understøttelse og ingen bistandshjælp. Og det er jo lige præcis det modsatte, et klart flertal i Folketinget har givet udtryk for. Derfor må jeg konstatere, at SF og hr. Knud Lind er uenige.

Men hr. Knud Lind er ikke bare uenig med SF, men altså også med regeringen, og det vil sige, at når hr. Bjørn Elmquist fastslår, at nu kan regeringen få sit forslag vedtaget med Fremskridtspartiets stemmer, så ser jeg nogle problemer i det.

Jeg vil sige til hr. Bjørn Elmquist, at der måske er en sammenhæng mellem våbeneksport og en våbenindustrinægterordning, men hvis sammenhængen består i - og det har den jo gjort hidtil - at man på den ene side laver en nægterordning, men på den anden side forbedrer eksportmulighederne for våben, så er det to skridt, der går i hver sin retning.

Til sidst vil jeg sige tak til alle dem, der ikke var enige med hr. Fischer i, at det var en debat, som spildte Folketingets tid. Især vil jeg sige tak til hr. Glønborg for hans etiske overvejelser, som jeg synes var meget væsentlige. Vi fik faktisk en ganske udmærket debat. Og det her forslag skal såmænd også nok blive vedtaget.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil da godt sige til SF's ordfører - jeg sagde det faktisk også indirekte i det første indlæg - at regeringen jo består af flere partier, bl.a. Det Radikale Venstre, og jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det forslag, som SF nu har trukket ud som sit særlige forslag, formentlig er Det Radikale Venstres bidrag til lovforslag L 46. Det har fru Kirsten Lee altså fået indflydelse på, og så er det op til Fremskridtspartiet at vurdere, om den øvrige del af L 46 nu var så god en forbedring, at vi måske kunne sluge det.

Men det er klart, at vi vil stille et ændringsforslag, idet vi ikke mener, at det skal være gra-